

O jízdě na velocipedu.

§. 19/a.

K jízdě na velocipedu smí se z pravidla užiti jen dráhy jízdní.

Velocipedistovi náleží zřetel míti na chodce, na koně jezdecké a tažné, kdykoli je hodlá předjeti nebo s nimi se má setkat. Při tom jest povinen, že vzdálenosti nejméně 20 metrů dáti znamení zvonkem nebo píšťalkou a znamení to opakovati tak dloouho, až je chodec nebo průvodce koní zpozoruje; dále jest nezbytně povinen, rychlosť jízdy umírniti a, kdyby koně se lekali nebo jich průvodce k opatrnosti napomínal, seskočiti, — nikdy však v bezprostřední blízkosti koní, — a, možno-li, vzdáliti svůj stroj z obzoru koně.

Velocipedisté jsou povinni, chodecům, jezdciům a povozům pokaždé vyhnouti.

Za doby noční musejí velocipedy opatřeny býti bílým světlem osvětlenou lucernou, již z daleka lze pozorovati. Upotřební barevného světla (červeného neb zeleného) jest naprosto zakázáno.

Při jízdách společných smějí velocipedisté, potkají-li chodce, jezdce nebo povozy, jeti toliko jeden za druhým v přiměřených mezerách.

Obecním zástupitelstvům měst, jejichž územím vedou říšské silnice, jest zůstaveno, aby, vykonávajíce místní policii, zavedla zvláštní řády pro jízdu na velocipedech na dotyčných částech říšských silnic v území městském, i mohou při tom jízdu na velocipedech na těchto částech vůbec zapověděti.

C. k. místodržitel:

Heřman rytíř Loebel v. r.

84.

Nařízení c. k. mor. slez. vrchního soudu zemského

ze dne 4. října 1892 čís. 7890,

**kterýmž úroková míra kapitálů úřadů sirotčích zúčtovaných ve společných sirotčích pokladnách c. k. soudů na Moravě a ve Slezsku se až na další opatření snižuje
ode dne 1. ledna 1893 ze $4\frac{1}{2}$ na 4 ze sta.**

Výnosem ze dne 11. června 1889, čís. 5455, nařídil c. k. mor. slez. vrchní soud zemský dle plné moci udělené mu zákonem ze dne 18. března 1876, čís. 51 ř. z., že počínajíc dnem 1. ledna 1890 u společných pokladen sirotčích na